

do výboru: Frant. Janík, tajemník zem. výboru mor., dr. Jaroslav Peka, vrchní rada fin. prokuratury, Karel Skřípský, okresní soudce, dr. Karel Šauer, kand. advok., dr. Jaromír Wíšo, advokát;

náhradníky: dr. J. Daněček, auskultant, dr. Jan Glos, kand. adv., dr. Frant. Bílovský, tajemník zem. výboru;

revisory účtů: J. Bukáček, rada vrch. zem. soudu, Ot. Heydušek, rada zem. soudu.

Návrh výboru na zvýšení honorářů za články rozpravné ve »Zprávách« z 48 K na 64 K za tiskový arch, pak na zvýšení příspěvků členských z 8 K, resp. 5 K, na 10 K, resp. 6 K a předplatného na »Zprávy« z 5 K na 6 K ročně, odůvodnil I. jednatel poukazem jednak na stejné honorování článků v »Právniku«, jednak na stoupající náklady s vydáváním zpráv spojené. Návrh tento bez debaty přijat téměř jednohlasně. Ostatní honoráře zůstaveny beze změny.

Ježto volných návrhů nebylo, skončil předseda přáním zduaru budoucí činnosti jednoty a díkem účastníkům valné hromady schůzi.

Hned po valné hromadě konal nově zvolený výbor ustavující schůzi, ve které zvoleni:

- I. jednatelem vrch. fin. rada dr. Peka,
- II. jednatelem kand. adv. dr. Šauer,
- pokladníkem rada zem. soudu dr. Vácha,
- I. knihovníkem okres. soudce Skřípský,
- II. knihovníkem adv. dr. Wíšo,
- zapisovatelem taj. zem. výb. Janík.

Usneseno mimo jiné, proti dlužníkům knih spolkových, kteří jich přes opětné upomínky nevrátili, podniknouti kroky soudní.

Upozornění všem P. T. soudům první a druhé stolice a všem, kteří na výkonu práva účast mají.

Cís. nařízení ze dne 29. července 1914, č. 178 ř. z., chrání všechny osoby vojenské v §u 1. vypočtené i tím, že nedopouští povolení uhražovací exekuce pro peněžité pohledávky ani pak, když dotýčný exekuční titul (rozsudek, plat. příkaz, smír, usnesení a pod.) nabyl právoplatnosti, týž stal se vykonatelným a když ona pohledávka nepodléhá ani více poshovění. Přípustnými jsou pouze dle § 6. onoho nařízení exekuce zajišťovací a prozatímné opatření. Spornou byla otázka, vyžaduje-li povolení této zajišťovací exekuce osvědčení nebezpečí ve smyslu §u 370. ex. ř. Nejvyšší soudní dvůr ve své plenární schůzi dne 5. ledna 1915 konané usnesl se na tom, že takového osvědčení v tomto případě třeba není. Tuto nás ze spolehlivé strany došlou zprávu sdělujeme se všemi P. T. čtenáři našeho časopisu.